

Πανορθόδοξη Σύνοδος: Προμηνύεται σεισμός Μέγας

Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος θα πραγματοποιηθεί εις μίαν εποχήν, κατά την οποίαν οι θεσμοί γενικώς διέρχονται κρίσιν αυθεντίας.

Γράφει ο κ. Χρήστος Κων. Λιβανός

Μετά από δεκαετίες ολόκληρες προπαρασκευαστικών και προσυνοδικών συναντήσεων και διασκέψεων, που θα εξήλεγε και το πλέον γραφειοκρατικό χαρτοβασίλειο, κατά την γνωστή έκφρασι - προφητεία του Πατροκοσμά, η πραγματοποίησι της πολυσυζητημένης «Αγίας και Μεγάλης Συνόδου» της Ορθοδοξίας φαίνεται να έχη εισέλθει πλέον στην τελική της Ευθεία.

Και άλλοτε ασχοληθήκαμε με το φλέγον αυτό θέμα (βλ. άρθρο μας «*Διατί είναι αμφιβόλου ανθεκτικότητας αι βάσεις της μελλούσης Πανορθόδοξου Συνόδου*», Ορθ. Τύπος, φυλ. 2051, 26/12/2014) και καταδείξαμε τους λόγους, για τους οποίους οι σχεδιαστές της άλλαξαν τα αρχικά τους σχέδια και αποφάσισαν η Σύνοδος αυτή να μην είναι Οικουμενική. Χαιρόμεθα δε, διότι καθημερινώς βλέπουν το φως της δημοσιότητας εξαιρετικές μελέτες και άρθρα επωνύμων κληρικών, μοναχών και λαϊκών, τα οποία επιβεβαιώνουν τις απόψεις μας και κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου και προειδοποιούν ότι οι καινοφανείς προδιαγραφές αυτής της Συνόδου πάσχουν εμφανώς από έλλειμμα Ορθοδοξίας και Ευαγγελικής και Πατερικής παραδόσεως, εφόσον ο τρόπος συγκλήσεως και λειτουργίας της, η περίεργη και πτωχή θεματολογία της και η φρασεολογία πολλών κειμένων της δεν έχουν καμμία απολύτως σχέση με τις πραγματικά άγιες και μεγάλες Συνόδους του παρελθόντος.

Το έλλειμμα αυτό γνωρίζει ο Οικουμενικός Πατριάρχης και ανησυχεί και φοβείται μήπως οι αποφάσεις της Συνόδου δεν γίνουν δεκτές από ένα μεγάλο μέρος του εκκλησιαστικού πληρώματος. Φοβούμενος δε μήπως και αυτός και οι άλλοι σχεδιαστές της Συνόδου αναγκαστούν να επαναλάβουν το λόγο του Πάπα Ευγενίου Δ (όταν ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός αρνήθηκε να υπογράψη τον όρο της ψευδοενώσεως Φερράρας - Φλωρεντίας) «**λοιπόν, εποίησαμεν ουδέν**», στην εισαγωγική εισήγησί του στη Σύναξι των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών στη Γενεύη, είπε μεταξύ άλλων και τα εξής:

*«Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος θέλει πραγματοποιηθή εις μίαν **εποχήν, κατά την οποίαν οι θεσμοί γενικώς διέρχονται κρίσιν αυθεντίας**, αμφισβητούμενοι υπό του συγχρόνου ανθρώπου, τούτο δε τείνει να επηρεάση, δυστυχώς, και τον χώρον της Εκκλησίας. Συνοδικαί αποφάσεις, αι οποίαι άλλοτε εγένοντο σεβασταί υπό του κλήρου και του λαού ως φωνή Θεού («έδοξε γαρ τω Αγίω Πνεύματι και ημίν» {Πραξ. ιε 28}), σήμερον αμφισβητούνται υπό μερίδος πιστών, ενίοτε πριν η ληφθούν και ανακοινωθούν. Είναι γνωστόν ότι και η αποφασισθείσα, ίνα συνέλθη Αγία και Μεγάλη Σύνοδος αμφισβητείται υπό τινων «αγωνιστών της Ορθοδοξίας», αποκαλουμένη υπ' αυτών «ληστρική» πριν η ακόμη συνέλθη. Ποίον κανονικόν κύρος θα έχουν αι αποφάσεις της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου και ποίας κανονικάς συνεπειάς θα έχη η τυχόν ανυπακοή προς αυτάς»;*

Χριστιανικά Εκκλησιαί αι αιρέσεις;

Στο πιο πάνω πατριαρχικό κείμενο δεν αρνούμεθα ότι υπάρχει και μία δόσι αληθείας. **Πράγματι, αμφισβητούνται σήμερα πολλοί θεσμοί. Μήπως όμως τις περισσότερες φορές υπαίτιοι αυτής της αμφισβητήσεως είναι οι ίδιοι οι εκπρόσωποι των θεσμών;** Είδαμε π.χ. με θλίψι χιλιάδες πολίτες να διαδηλώνουν προ ολίγων ετών στο Σύνταγμα, φασκελώνοντας τη Βουλή, και να εκφράζονται με χυδαία συνθήματα κατ' αυτής. Γιατί συνέβη αυτό; Ποιά ήταν η αιτία; Ο Κοινοβουλευτικός θεσμός, η Δημοκρατία, το κίνημα των «αγανακτισμένων» η οι πολιτικοί μας, που ωδήγησαν τη Χώρα και τους θεσμούς που εκπροσωπούν στην απαξίωσι και στην οικονομική και κοινωνική χρεωκοπία;

Ας έλθωμε όμως στον εκκλησιαστικό χώρο και ας αναρωτηθούμε. Όταν το Οικουμενικό Πατριαρχείο από συντονιστικό κέντρο της Ορθοδοξίας έχει μετατραπή σε συντονιστικό κέντρο της παναιρέσεως του Οικουμενισμού, είναι δυνατόν να κατηγορήσωμε τους πιστούς για αμφισβήτησί του; Όταν καινοφανή Συνοδικά μορφώματα τύπου «Μείζονος και Υπερτελούς Συνόδου» καθαιρούν αυθαίρετα και αντικανονικά τον τ. Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ειρηναίο, τιμωρούν επισκόπους του ίδιου Πατριαρχείου και αφορίζουν αναπολόγητο ένα από τους μεγαλύτερους θεολόγους της Ορθοδοξίας, το Νικόλαο Σωτηρόπουλο, είναι δυνατόν να κατηγορηθή το ευσεβές πλήρωμα για αμφισβήτησι του Συνοδικού θεσμού, όπως αυτός λειτουργεί στις ημέρες μας; Ποιά σχέσι μπορούν να έχουν άραγε οι αποφάσεις ενδόξων Συνόδων του παρελθόντος, που έλαβαν μεγάλοι άγιοι, θεοφόροι και θαυματουργοί Πατέρες της Εκκλησίας, οι οποίες πράγματι «*εγένοντο σεβασταί υπό του κλήρου και του λαού ως φωνή Θεού*», με τις αποφάσεις που περιγράψαμε, τις οποίες έλαβαν όχι σύγχρονοι άγιοι και πνευματοφόροι Πατέρες, αλλά σκανδαλοποιοί οικουμενισταί, όχι ποιμένες καλοί, που αγαπούν την ποιμνή τους, αλλά λυκοποιμένες, που εναγκαλίζονται τους λύκους και καταδιώκουν τα λογικά πρόβατα, που τους εμπιστεύτηκε ο Χριστός;

Και πως να μη αμφισβητηθούν οι αποφάσεις της μέλλουσας να συνέλθη «Αγίας και Μεγάλης» Συνόδου «πριν η ληφθούν», όπως γράφει ο Πατριάρχης, όταν μ' αυτές επιχειρείται, μεταξύ άλλων, και η αναγνώρισι των αιρέσεων ως Εκκλησιών;

Αλήθεια, Παναγιώτατε, είναι δυνατόν να βαπτίζετε τις αιρετικές παρασυναγωγές «Χριστιανικές Εκκλησίες» και να έχετε την αξίωσι το εκκλησιαστικό πλήρωμα να αναγνωρίση το βάπτισμα αυτό ως έγκυρο και Ορθόδοξο και να σεβασθή την απόφασί σας ως φωνή Θεού; **«Πάσα λέξις και φωνή μη τοις πατράσιν ειρημένη καινοτομία προδήλως καθέστηκε»**, γράφει ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής (PG 91, 216C, 217A). **Και η λέξι «Εκκλησία» ουδέποτε αποδόθηκε από τους Πατέρες στις αιρέσεις.** Η ονοματοδοσία αυτή δεν είναι φωνή Πατερική, αλλά φωνή αιρετική, οικουμενιστική και σατανική. Και μία τέτοια φωνή δεν είναι δυνατόν παρά να καταδικαστή ομοφώνως και Πανορθόδοξως, ώστε να μη συμπεριληφθή σε κανένα κείμενο της Συνόδου.

Η αρρωστημένη, αθεολόγητη και αιρετική εκκλησιολογία του Π.Σ.Ε. και του Βalamand δεν έχει καμμία θέσι σε κείμενα μιας Ορθόδοξου Συνόδου, που φιλοδοξεί να ονομασθή και να αναγνωρισθή ως Αγία και Μεγάλη. **Τη θεάρεστη αρχή έκανε η ηρωϊκή Εκκλησία της Γεωργίας, απορρίπτοντας τα σχετικά κείμενα.** Ευχόμεθα δε να ακολουθήσουν και άλλες. Αλλά και μόνη της εάν μείνη, δεν πειράζει, διότι στα ύψιστα ζητήματα της Πίστεως δεν ισχύει το «η των πλειόνων γνώμη (η ψήφος) κρατείτω», αλλά το **«κρείττων εις ποιών το θέλημα Κυρίου η μύριοι παράνομοι»**, καθώς και το «ο εις και η αλήθεια», που αποτέλεσαν πάντοτε τη συντριπτική πλειοψηφία έναντι όλων εκείνων, οι οποίοι προσπάθησαν ληστρικώ τω τρόπω να επιβάλλουν τις αιρέσεις τους και να μετακινήσουν *«όρια αιώνια, α έθεντο οι πατέρες ημών και νόμους τους υπάρχοντας εις τον αιώνα»*.

Οι δύο «πονοκέφαλοι» του Πατριάρχου!

Δύο φαίνεται να είναι οι φόβοι του Πατριάρχου: οι αντιδράσεις κάποιων επισκόπων η Εκκλησιών, που θα συμμετάσχουν στη Σύνοδο και η μη αποδοχή και απόρριψι Συνοδικών αποφάσεων από το εκκλησιαστικό πλήρωμα μετά το πέρας της Συνόδου.

Και τον μεν πρώτο φόβο του προσπαθεί να εξορκίση προτείνοντας όπως η ομοφωνία, που απαιτείται στη Σύνοδο, μη έχη τον χαρακτήρα του **unanimity**, αλλά του **consensus**, ώστε τυχόν διαφωνίες, που θα προκύψουν κατά τη συζήτησι των θεμάτων, εφόσον δεν επιτευχθή συναίνεσι, να μη τινάξουν τη Σύνοδο στον αέρα, αλλά να καταγραφούν στα Πρακτικά ως διαφωνίες, να υπογράψουν και οι διαφωνούντες τα κείμενα, με τα οποία διαφωνούν, καταγράφοντας, εάν θέλουν, τη διαφωνία τους παραπλεύρως της υπογραφής των, και έτσι να

επιστρέψουν όλοι, συμφωνούντες και διαφωνούντες, στις έδρες των με την ψευδαίσθησι ότι υπηρέτησαν επαξίως το Χριστό και την Ορθοδοξία!

Το δεύτερο και ανυπερβλήτο εμπόδιο στα σχέδιά του ο Πατριάρχης προσπαθεί να υπερπηδήσει με τη συνήθη και προσφιλή στους οικουμενιστές τακτική της ειρωνείας (π.χ. «*αγωνισταί της Ορθοδοξίας*») και των απειλών δια «*κανονικάς συνεπείας*», τας οποίας θα έχη η τυχόν ανυπακοή προς τις αποφάσεις της Συνόδου!

Αγωνισταί της Ορθοδοξίας απαντούν εις τον Πατριάρχη

Επειδή μεταξύ των αγωνιστών της Ορθοδοξίας, τους οποίους θέτει ειρωνικώς εντός εισαγωγικών ο Πατριάρχης, έχομε την τιμή να συμπεριλαμβανώμεθα, παρά την αναξιοτήτά μας, και εμείς, του απαντούμε:

Παναγιώτατε, τα θεμέλια, επί των οποίων προσπαθείτε να στηρίξετε τη Σύνοδο αυτή, είναι σαθρά και επικίνδυνα, ο δε **κίνδυνος σχίσματος στην Ορθοδοξία είναι ορατός** και η Παναγιότης σας θα φέρη ακεραία την ευθύνη γι' αυτό. Επιτέλους, «*τις υμάς εβάσκανε τη αληθεία μη πείθεσθαι*» και τας απλανείς οδούς των Πατέρων μη ακολουθείν; **Εξηλώσατε μήπως τη δόξαν του τραγικού προκατόχου σας Μελετίου Μεταξάκη;** Αντί να επουλώσετε, προσπαθείτε να ανοίξετε νέες στο Θεανθρώπινο Σώμα πληγές; Δεν φοβείσθε το Θεό; Εάν, αντί του Μπαμπινιώτη και άλλων Λεξικών, ανοίγατε την Αγ. Γραφή, θα βλέπατε ότι το πρόβλημα της ομοφωνίας στην Ορθοδοξία είναι λελυμένο εδώ και 20 αιώνες με το «**Έδοξε γαρ τω Αγίω Πνεύματι και ημίν**» (Πραξ. 15:28), το οποίο σημαίνει ότι στο τέλος μιας Συνόδου Ορθοδόξων επισκόπων, εάν το Άγιο Πνεύμα είναι παρόν, δεν υπάρχουν διαφωνούντες, υποχρεωμένοι να υπογράψουν αποφάσεις, με τις οποίες δεν συμφωνούν, αλλά υπάρχουν μόνο συμφωνούντες, η δε Συνοδική αυτή συμφωνία θεωρείται **unanimous**, γενική και καθολική, διότι, απλούστατα, σ' αυτή συμμετέχει αοράτως και το Άγιο Πνεύμα.

Αυτή είναι η πίστι μας, την οποία η Εκκλησία εκφράζει με περισσή χάρι και σαφήνεια, ψάλλοντας «**όλην συγκροτήσαντες την της ψυχής επιστήμην και τω θείω Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι... οι σεπτοί πατέρες**»! «**Τότε έδοξε τοις αποστόλοις και τοις πρεσβυτέροις συν όλη τη Εκκλησία**» (Πραξ. 15:22). Πλήρης και καθολική ομοφωνία. Ουδείς λόγος περί διαφωνίας. Να σας υπενθυμίσωμε και τον Παύλειο λόγο «**Παρακαλώ δε υμάς, αδελφοί, δια του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ίνα το αυτό λέγητε πάντες, και μη η εν υμίν σχίσματα, ήτε δε κατηρητισμένοι εν τω αυτώ νοί και εν τη αυτή γνώμη**». (Α΄ Κορ. 1:10). Εάν η προτροπή αυτή ισχύη για τους άλλους χριστιανούς, πολλώ μάλλον ισχύει για τους επισκόπους και μάλιστα τους εν Συνόδω συνδιασκεπτομένους. Ο αποστολικός αυτός λόγος δεν αφήνει περιθώρια για παρερμηνείες του όρου «ομοφωνία». Η ύπαρξι διαφωνιών κατά τη διάρκεια των εργασιών μιας Συνόδου είναι κατανοητή και ανθρώπινη. Η έλλειψι όμως καθολικής ομοφωνίας (unanimity) στις τελικές της αποφάσεις την καθιστά προβληματική και αποδεικνύει την απουσία του Αγίου Πνεύματος. Ξεκάθαρα πράγματα, τα οποία γνωρίζετε, Παναγιώτατε, αρνείσθε όμως να αποδεχθήτε και να εφαρμόσετε, διότι δεν εξυπηρετούν τα οικουμενιστικά σχέδιά σας.

Όποιες τέλος και εάν είναι οι αποφάσεις αυτής της Συνόδου, η οποία αμφιβάλλομε σφόδρα αν τελικώς πραγματοποιηθή, δεν ανησυχούμε, διότι έχομε εμπιστοσύνη σε ένα μέγεθος απείρως μεγαλύτερο και ισχυρότερο από τη μεγαλύτερη και πλέον πολυάριθμη Σύνοδο και το μέγεθος αυτό είναι η αλάνθαστη Συνείδησι της Εκκλησίας, «*η υπό του συνόλου πληρώματος της Εκκλησίας εκφραζομένη*», η οποία δύναται να εγκρίνη η να απορρίψη τις αποφάσεις οποιασδήποτε Συνόδου, ακόμη και Οικουμενικής. Ένα πτωχό, ταπεινό και ανίσχυρο κοσμικώς Νικόλαο Σωτηρόπουλο ευκόλως αφωρίσατε, Παναγιώτατε, και εδιώξατε εμπραθώς, ακόμη και

όταν η Εκκλησία πενθούσα και ευγνωμονούσα συνώδευε στην τελευταία του κατοικία! Δυσκόλως όμως θα μπορέσετε να αντιμετωπίσετε τον λέοντα αυτόν, που ονομάζεται Ορθόδοξος εκκλησιαστική Συνείδησι, όταν αυτός εξεγερθή, εξ αιτίας των συνεχών πατριαρχικών και όχι μόνον παρεκκλίσεων, και αρχίσει να ωρύεται και να βρυχάται.

Οι ημέρες μας, με τα συγκλονιστικά γεγονότα που συμβαίνουν σε Ελλάδα, Τουρκία και Μέση Ανατολή είναι οι πλέον ακατάλληλες για τη σύγκλησι μιας τέτοιας Συνόδου. Προμηνύεται μεγάλος σεισμός, γεγονότα συγκλονιστικά, με επίκεντρο -το σκεφθήκατε;- τον τόπο ακριβώς, όπου ίσταται η Λυχνία σας, και εσείς ετοιμάζεσθε να σείσετε και την Ορθοδοξία με μια προβληματική και προκλητική Σύνοδο! Γνώμη κάθε εχέφρονος και λογικού ανθρώπου είναι ότι η Σύνοδος αυτή πρέπει να αναβληθή. **Δεν είναι τώρα καιρός για Μεγάλες Συνόδους, αλλά για μεγάλη μετάνοια** (κατά το «δαινόν η ραθυμία, μεγάλη η μετάνοια») Κλήρου και Λαού και επιστροφής μας στο σπίτι του Πατέρα, από το οποίο όλοι μας, άλλος ολιγότερο και άλλος περισσότερο, λόγω της καθολικής αποστασίας έχομε απομακρυνθή.

Η Ιστορία διδάσκει ότι τις εκκλησιαστικές παρανομίες το Γένος μας πλήρωσε πολλάκις με εθνικές συμφορές. Ενθυμηθήτε την Άλωσι της Κωνσταντινουπόλεως 5 μήνες μετά το βδελυρό συλλείτουργο Λατινοφρόνων και Λατίνων μέσα στην Αγία Σοφία, καθώς και την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο μετά το εκκλησιαστικό πραξικόπημα στη Μεγαλόνησο. Ήδη η Ελλάδα δοκιμάζεται από πρωτοφανή και πρωτάκουστα δεινά. Μη της προσθέσετε και εσείς περισσότερα.

Και μη ταπεινώνετε άλλο την Ορθοδοξία αποπλίζοντάς την και προσφέροντας τα όπλα της στους εχθρούς της, υποστηρίζοντας ότι συνειδητώς απεφεύχθη ο χαρακτηρισμός της Συνόδου ως Οικουμενικής **«δια τον λόγον ότι δεν καλούνται ως μέλη αυτής οι εκ της Δύσεως χριστιανοί, ως συνέβαινε πάντοτε εν τη αρχαία Εκκλησία κατά την σύγκλησιν Οικουμενικών Συνόδων»** (Εισήγησι προς την Σύναξι των Ιεραρχών του Θρόνου, 29-8-2015). Το να αμφισβητή η Τουρκία τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος το κατανοούμε. Το να αμφισβητή όμως ο Οικουμενικός Πατριάρχης τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ορθοδοξίας, αυτό είναι αδιανόητο και προδίδει παχυλή άγνοια Ορθοδόξου Εκκλησιολογίας και επικίνδυνα μειωμένη εκκλησιαστική συνείδησι ενός πνευματικού ηγέτου, ο οποίος θεωρείται ιεραρχικώς ως η κορυφή της Ορθοδοξίας! **Ο Πάπας χαρακτήρισε προ ετών την Ορθοδοξία ελλειμματική, διότι δεν αναγνωρίζει το ψευδοπρωτείο του, και έρχεσθε εσείς, Παναγιώτατε, να του προσφέρετε επιχειρήματα ως προς το «έλλειμμά» μας, ισχυριζόμενος ότι δεν δυνάμεθα οι Ορθόδοξοι να συγκαλέσωμε Οικουμενική Σύνοδο και να διευθετήσωμε τα του οίκου μας παρά μόνον από κοινού μετά του παναιρετικού και εωσφορικού Παπισμού! Ωραίες υπηρεσίες προσφέρετε στην Ορθοδοξία!**

Είθε να σας φωτίση ο Θεός να αλλάξετε πορεία και να ακυρώσετε τη σχεδιαζόμενη Σύνοδο, διότι πολύ φοβούμεθα ότι, εάν πραγματοποιηθή, η Ορθοδοξία εφέτος αντί να εορτάση πανηγυρικώς την Πεντηκοστή, θα βιώση μία παρατεταμένη Μ. Παρασκευή.

Σημ. Ο.Τ.: Η απόδοσις του χαρακτηρισμού «συντονιστικό κέντρο της Ορθοδοξίας» δια το Πατριαρχείον Κων/πόλεως, όπως επίσης και «κορυφή της Ορθοδοξίας» δια τον Πατριάρχην αποτελούν ρητορικά σχήματα ελλειπούς ιστορικής θεμελιώσεως και εκφράζουν τον συγγραφέα.

<http://orthodoxostypos.gr/>